

РЕШЕНИЕ

№ 391

гр. ХАСКОВО, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТОШКА ИВ. ТОТЕВА

Членове: АННА ВЛ. ПЕТКОВА
ЙОНКО Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Р.М. К.
като разглежда докладваното от ТОШКА ИВ. ТОТЕВА Въззивно гражданско дело № 20225600500526 по описа за 2022 година

Производството е въззивно – по реда на чл.258 – чл.273 от ГПК.

ВЪЗЗИВНИКЪТ – Р. Г. Ж. е останал недоволен от решение № 260063 от 25.07.2022 год., постановено по гр.д. № 2746 / 2020 год. по описа на Районен съд – Хасково, поради което го обжалва с искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което въззивният съд отхвърли иска. При условията на евентуалност, прави искане за отмяна на обжалваното решение в частта, с която първоинстанционният съд е уважил иска в размер на 3 104.70 лева.

ВЪЗЗИВАЕМИЯТ – „А.– И.“ ООД – гр.*** - оспорва въззивната жалба.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по делото пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба, подадена от „А.–И.“ ООД – гр.*** против Р. Г. Ж. с искане за присъждане на сума в размер на 4 450.90 лева, претендирана като обезщетение за имуществени вреди, представляващи заплатени от дружеството глоби за превишена скорост и претоварване, наложени на ответника при изпълнение на възложената му

работа като ***, съгласно сключен помежду им трудов договор.

Цената на иска от 4 450.90 лева, представляваща левовата равностойност на 2 275.71 евро е формирана като сбор от следните суми, а именно:

1. 87.90 евро – глоба за нарушение на правилата за движение, осъществено на 19.10.2018 год. в Италия;

2. 495.83 евро – глоби за нарушения на правилата за движение, от които 282.83 евро – глоба за нарушение, осъществено на 06.03.2019 год. в Италия; 53 евро – глоба за нарушение, осъществено на 22.03.2019 год. в Белгия; 89 евро – глоба за нарушение, осъществено на 28.02.2019 год. в Белгия и 71 евро – глоба за нарушение, осъществено на 03.04.2019 год. в Белгия;

3. 591.20 евро – глоби за нарушение на правилата за движение, от които 258.20 евро – глоба за нарушение, осъществено на 08.02.2019 год. в Италия; 74.80 евро – глоба за нарушение, осъществено на 05.04.2019 год. в Италия и 258.20 евро – глоба за нарушение, осъществено на 10.04.2019 год. в Италия;

4. 45 евро – глоба за нарушение на правилата за движение, осъществено на 30.03.2019 год. във Франция;

5. 262.20 евро – глоба за нарушение на правилата за движение, осъществено на 06.03.2019 год. в Италия, и

6. 993.58 евро – глоба за допуснато от ответника претоварване на управляваното от него МПС, осъществено на 05.03.2019 год. в Швейцария, като от общия сбор на глобите са приспаднати удържани от ответника 200 евро.

Безспорно по делото е установено, че за периода от 17.08.2018 год. до 10.05.2019 год., между страните по делото е съществувало трудово правоотношение по силата на сключен помежду им трудов договор, по силата на който ответникът е приел да изпълнява възложената му от ищеца работа като ***.

Безспорно е и това, че за периодите от 20.08.2018 год. до 18.11.2018 год. и от 25.01.2019 год. до 17.04.2019 год., въззивникът с процесуалното качество на ответник по иска при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд е бил командирован за извършване на превоз на товари в страни от ЕС, с предоставено му от работодателя МПС – камион – влекач, с рег. № ***, собственост на „Т.Б. ООД - гр.***“, предоставен за ползване на ищцовото дружество, съгласно договор за оперативен лизинг от 28.01.2017 год.

Като безспорно съдът приема и това, че за периода на действие на сключения между страните трудов договор, е бил в сила и договор за транспортиране на карго, сключен на 01.03.2017 год. между OUDIMMO LOGISTICS BVBA в качеството му на възложител и ищцовото дружество – подизпълнител, в т.3.2 от който е предвидено, че възложителят има право на намали месечните фактури със стойността на глобите.

В подкрепа на изложените по-горе обстоятелства съдът цени приетите по делото писмени доказателства – трудов и граждански договор, както и заповед за прекратяване на трудовия договор и заповеди за командировка, представени от ищеца и неоспорени от ответника.

Ценейки заключението на вещото лице по допуснатата при разглеждане на делото съдебно – счетоводна експертиза, като безспорно съдът приема и това, че исковата сума, формирана като сбор от размера на глобите, наложени на ответника за управление на МПС със скорост над разрешената и за претоварване на управляваното от него МПС, е била приведена от ищцовото дружество в полза на OUDIMMO LOGISTICS BVBA, в изпълнение на сключения помежду им договор, в сила от 01.03.2017 год.

Спорният по делото въпрос, въведен с въззивната жалба е относно факта на допуснато от ответника противоправно поведение, за което се иска ангажиране на пълната му имуществена отговорност за следните суми, а именно – 53 евро – глоба за нарушение, осъществено на 22.03.2019 год., 282.83 евро – глоба за нарушение, осъществено на 06.03.2019 год. и 45 евро – глоба за нарушение, осъществено на 30.03.2019 год., обосновано с изложени във въззивната жалба твърдения за това, че номерата на ремаркетата, посочени в санкционните актове и в пътните графици, не съвпадат. Съдът счита, че посоченото несъответствие не обосновава извод за неоснователност на иска, по следните съображения: От една страна в отговора на исковата молба се съдържа признание на ответника за това, че „Спецификата на международния превоз се характеризира с голяма взаимно заменяемост и обратност на теглените от влекача ремаркета“, както и това, че „Практика е в рамките на един работен ден един влекач да смени няколко ремаркета“. От друга страна представените по делото пътни графици по своята правна характеристика представляват частни свидетелстващи документи, които не се ползват с доказателствена сила, когато с тях издателят им удостоверява изгодни за себе си факти и поради това не могат да се противопоставят на страната, която не ги е подписала. В подкрепа на изложеното следва да се посочи и това, че от страна на ответника не е заявено оспорване на представените от ищеца и приети като писмени доказателства уведомления за нарушение, протоколи за оспорване, протоколи за констатирано нарушение на ЗДП, издадени от компетентните власти в Италия, Франция и Белгия, послужили като основание за издаване на фактурите, съдържащи данни за размера на глобата, за водача, на който е наложено наказанието, времето на извършване на нарушението и регистрационния номер на управляваното от виновния водач, МПС, също не оспорени от страна на ответника. Съпоставяйки съдържанието на посочените по-горе документи, приети като писмени доказателства и неоспорени от ответника, с безспорно установените по делото данни за това, че описаните в тях нарушения са извършени по време и място, съвпадащи с периода, в който ответника е бил командирован като ***, съдът приема, че от страна на последния са осъществени съставите на нарушенията, за които са му наложени глоби за превишена скорост, заплатени от страна на ищцовото

дружество. В подкрепа на този извод е и заключението на вещото лице, представено по допуснатата съдебно счетоводна експертиза, неоспорено от ответника и съдържащо детайлна информация за вида и времето на извършените нарушения на правилата за движение, въз основа на извършена проверка и в счетоводството на ищцовото дружество.

Ценейки заключението на вещото лице, съдът намира за необосновани и изложените във въззивната жалба доводи за неоснователност на иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 89 евро, на 71 евро и на 53 евро – представляващи глоби за допуснати от ответника нарушения на правилата за движение, осъществени съответно на 28.02.2019 год., на 03.04.2019 год. и на 22.03.2019 год., обосновани с твърдения за това, че издадените санкционни актове били адресирани до търговец, наименованието на който било различно от това на ищцовото дружество, предвид безспорно установените по делото данни за това, че посочените суми са заплатени именно от ищеца в качеството му на работодател на ответника за допуснати от последния нарушения на правилата за движение в страни – членки на ЕС, в които е бил командирован за извършване на международен превоз.

Като неоснователни съдът намира и изложените в жалбата твърдения за това, че допуснатите от ответника нарушения на правилата за движение – управление на МПС със скорост над разрешената, не били осъществени при условията на пряк или евентуален умишъл, изхождайки от естеството на допуснатите административни нарушения, констатирани по надлежния за това ред от компетентните органи в Италия, Белгия и Франция.

Предвид изложените по-горе съображения, съдът счита, че искът за присъждане на сума в размер на 2 507.63 лева, представляваща левовата равностойност на 1 282.13 евро, формирана като сбор от

1. 87.90 евро – за нарушение на правилата за движение, осъществено на 19.10.2018 год. в Италия;

2. 495.83 евро – глоби за нарушения на правилата за движение, от които 282.83 евро – глоба за нарушение, осъществено на 06.03.2019 год. в Италия; 53 евро – глоба за нарушение, осъществено на 22.03.2019 год. в Белгия; 89 евро – глоба за нарушение, осъществено на 28.02.2019 год. в Белгия и 71 евро – глоба за нарушение, осъществено на 03.04.2019 год. в Белгия;

3. 591.20 евро – глоба за нарушение на правилата за движение, от които 258.20 евро – глоба за нарушение, осъществено на 08.02.2019 год. в Италия; 74.80 евро – глоба за нарушение, осъществено на 05.04.2019 год. в Италия и 258.20 евро – глоба за нарушение, осъществено на 10.04.2019 год. в Италия;

4. 45 евро – глоба за нарушение на правилата за движение, осъществено на 30.03.2019 год. във Франция;

5. 262.20 евро – глоба за нарушение на правилата за движение, осъществено на 06.03.2019 год. в Италия, се явява основателен и

доказан, поради което и уважавайки го в посочената част, първоинстанционният съд е постановил правилно решение, което в посочената част следва да бъде потвърдено.

В подкрепа на изложените по-горе доводи следва да се посочи и това, че установяването на вината е в тежест на ищеца – работодател, но при нарушение на правилата за движение по пътищата, водачът е този, който следва да установи обстоятелствата, които снемат от него отговорността, доказателства в каквата насока по делото не се представят. Напротив, в потвърждение на изложеното по-горе следва да се посочи и това, че в документите, констатиращи нарушенията на правилата за движение, допуснати от страна на ответника, в горния десен ъгъл е посочено фамилното му име и номера на управляваното от него МПС – камион – влекач, данни които съответстват на тези, отразени в заповедите за командировка.

В допълнение на изложеното следва да се посочи и това, че работникът – шофьор на МПС носи пълна имуществена отговорност по чл.203, ал.2 от КТ, вр. чл.45 от ЗЗД за вреди, които са причинени на работодателя умишлено, включително и при евентуален умисъл. Такава е отговорността му и в случаите, когато работодателят е заплатил на контролните органи наложена на работника глоба за умишлено нарушение на правилата за движение, като в този случай – изпълнявайки чуждо задължение, работодателят встъпва в правата на кредитора, при което връщането на сумата се дължи по общото правило на чл.74 от ЗЗД.

Като неоснователни съдът намира въведените в жалбата оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд, изразяващи се в посочване и представяне на доказателства от страна на ищеца след изтичане на преклузивния за това срок.

Обжалваното решение в останалата част, с която е уважен иска за сумата от 1 943.27 лева, представляваща левовата равностойност на 993.58 евро – глоба за допуснато от ответника претоварване на управлявания от него автомобил, като неправилно следва да бъде отменено, по следните съображения: За ангажиране отговорността на ответника е необходимо да се установи, че извършеното от него противоправно поведение е осъществено при условията на пряк или евентуален умисъл, доказателства за което не са представени. Както във вътрешни правила, така и в длъжностната характеристика не са вменени задължения на ответника да следи за теглото на товара в управляваното от него МПС, а само такива по опазването, укрепването и правилното му разпределение. Въведеното в т.12 от Вътрешните правила задължение на шофьора да информира веднага офиса, ако е натоварен повече или по-малко от заявения тонаж, не обосновава извод в противна насока, доколкото при фактическия състав на основанието по чл.211 от КТ, вр. чл.203, ал.2 от КТ, вр. чл.45 от ЗЗД, е необходимо да се установи умисъл, доказателства в каквата насока не се представят. От събраните по делото доказателства не се установява по безспорен и несъмнен начин, че ответникът е участвал при

товаренето на камиона, както и такива, установяващи, че е знаел за претоварването на управляваното от него превозно средство. От друга страна неизпълнението на задължението за уведомяване при претоварване на МПС, предвидено във вътрешните правила, не може да обоснове извод за основателност на иска в посочената част, предвид липсата на други, ясно разписани правила, уреждащи последиците от това неизпълнение, ползващо и работодателя.

Предвид изложените по-горе доводи, съдът счита, че обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, с която искът е уважен за разликата над 2 507.63 лева до предявения размер от 4 450.90 лева и вместо него постанови друго, с което отхвърли иска за посочената разлика.

С оглед изхода на спора, направените от страните разноси за двете инстанции следва да бъдат определени по съразмерност, което налага отмяна на обжалваното решение и в частта на разностите, като в полза на въззивника следва да бъдат присъдени разноси за двете инстанции в общ размер на 510.40 лева, определени съразмерно на отхвърлената част от иска от общо направените разноси в размер на 1 169.02 лева. В полза на въззиваемия следва да бъдат присъдени разноси в размер на 629.90 лева, определени съразмерно на уважената част от иска от общо направените при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд, разноси в размер на 1 118.04 лева. В представения пред въззивния съд договор за правна защита и съдействие е договорено възнаграждението да е безплатно на основание чл.38 а от Закона за адвокатурата, която норма предвижда предоставяне на безплатна правна помощ само в полза на физически лица.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260063 от 25.07.2022 год., постановено по гр.д. № 2746 / 2020 год. по описа на Районен съд – Хасково **в частта**, с която е уважен иска, предявен от „А.– И.“ ООД – гр.*** против Р. Г. Ж. за разликата над 2 507.63 лева до предявения размер от 4 450.90 лева, равняваща се на 1 943.27 лева, и изцяло в частта на разностите, вместо което **ПОСТАНОВИ:**

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от „А.–И.“ ООД, ЕИК 126653855, със седалище и адрес на управление – гр.***, офис 430, със съдебен адрес за призоваване – гр.Хасково, ул.“Васил Друмев“ № 16, офис № 7 – адвокат К. К. против Р. Г. Ж., ЕГН ***** от гр.***, **в частта** за разликата над 2 507.63 лева до предявения и уважен размер от 4 450.90 лева, равняваща се на 1 943.27 лева, определена като левовата равностойност на 993.58 евро, представляваща „глоба“ за допуснато на 05.03.2019 год. в Швейцария, претоварване на МПС.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260063 от

25.07.2022 год., постановено по гр.д. № 2746 / 2020 год. по описа на Районен съд – Хасково в частта, с която е уважен искът, предявен от „А.–И.“ ООД – гр.*** против Р. Г. Ж. за сумата от 2 507.63 лева.

ОСЪЖДА „А.–И.“ ООД, ЕИК 126653855, със седалище и адрес на управление – гр.***, офис 430, със съдебен адрес за призоваване – гр.Хасково, ул.“Васил Друмев“ № 16, офис № 7 – адвокат К. К. да заплати на Р. Г. Ж., ЕГН ***** от гр.***, сумата в размер на 510.40 лева – деловодни разноси, съразмерно на отхвърлената част от иска, направени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд и пред въззивния съд.

ОСЪЖДА Р. Г. Ж., ЕГН ***** от гр.*** да заплати на „А.–И.“ ООД, ЕИК 126653855, със седалище и адрес на управление – гр.***, офис 430, със съдебен адрес за призоваване – гр.Хасково, ул.“Васил Друмев“ № 16, офис № 7 – адвокат К. К., сумата в размер на 629.90 лева - деловодни разноси, съразмерно на уважената част от иска, направени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____